

[Skrumsager Skau]

mere overskueligt, bedre og nemmere for den enkelte. De nuværende tendenser i visse virksomheder til at gå ind på beslægtede områder, f.eks. Hafnia Invest-sagen, som ministeren har omtalt, skal vi selvfølgelig fra lovgiverside være opmærksomme på, således at der ikke opstår huller. Et fælles ankenævn, som ministeren omtalte i sit indlæg, medfører en forenkling og tager højde for den forventede udvikling inden for de virksomheder, det drejer sig om.

I punkt 4 i forslaget nævnes det, at der skal være en bedre balance mellem samfundsrepræsentanterne, medarbejderrepræsentanterne og repræsentanterne for kapitalindskyderne. Jeg ved ikke, om jeg skal forstå det sådan, at deres antal skal være større, end det allerede er. Det er jeg noget betænkelig ved, for vi må også tænke på kapitalindskyderne, som måske bliver mindre interesserede og vælger at placere deres midler andre steder. Det er også et spørgsmål, hvad der vil ske, hvis et flertal af medarbejderrepræsentanter og samfundsrepræsentanter på en eller anden måde gennemfører nogle dispositioner, som er uheldige for kapitalindskyderne.

Selvfølgelig skal vi lære af Kronebankaffæren, og det må især være en lærestreg for alle medlemmer af virksomhedernes bestyrelser, at de skal holde et endog meget vågent øje med direktionen. De har et ansvar, lige som direktionen har et ansvar, og det ansvar skal fastholdes.

Det må ligeledes være rigtigt, at der sker en skærpelse af revisorernes pligt til selvstændigt at vurdere alle virksomhedens aktiver. De har et ansvar for, at der afgives rigtige vurderinger. Det er deres klart definerede opgave. Det er vurderinger og opgørelser, der skal tilgå bestyrelsen, generalforsamlingen og også offentligheden, og jeg er tilfreds med, at ministeren allerede er i gang med at overveje en eventuel skærpelse af revisorernes pligter.

Det må også være klart, at samfundsrepræsentantens ansvar og pligter er de samme som de øvrige bestyrelsesmedlemmers, inklusive medarbejderrepræsentanternes. Det kan ikke være fornuftigt og rigtigt at give dem forskellige beføjelser. Alle medlemmer af en bestyrelse må arbejde sammen og have et fælles ansvar som et kollegium, ellers kom-

mer vi ud i noget, som ligner ansvarsforflygtigelse.

Efter min mening må det være helt klart, at de, som er ledere, også må bære det fulde ansvar, og hvis der foregår noget, som strider mod lovgivningen, har enhver, der har kendskab hertil, pligt til straks at sige stop; det gælder for øvrigt i alle andre forhold også.

Forslaget om, at offentlige repræsentanter også skal sidde i bestyrelsen i andre virksomheder end banker og sparekasser, vil jeg vende mig imod.

Som helhed er der altså en række af forslagene, jeg må tage direkte afstand fra.

Rahbæk Møller (SF):

Der ligger to ting til grund for socialdemokratiets forslag: dels brancheglidningen mellem forskellige finansieringsinstitutioner, dels affæren omkring Kronebanken og diverse andre affærer.

Vedrørende det første foreslås det at skabe en fælles lovgivning med fælles tilsynsmyndighed. Det står ikke helt klart for os, om en sådan fælles myndighed vil hæmme eller fremme brancheglidningen, men under alle omstændigheder kan vi da godt være enige i, at udviklingen synes at gøre det nødvendigt med en mere ensartet lovgivning, så vi vil se positivt på dette punkt.

Så foreslås samfundsrepræsentationen udbredt til en lang række andre institutioner end banker og sparekasser. Det kan vi også støtte, men jeg må bemærke: især hvis også de efterfølgende punkter om en styrkelse af samfundsrepræsentationen virkeliggøres, for ellers er det nok en ret begrænset fordel, vi får ud af dette.

Så er der punkt 4, som vi har læst med meget stor interesse. Deri tales nemlig om en balance mellem repræsentationen for kapital, arbejde og samfund, og da vi var meget interesserede i at vide, hvad der lå bag det, slog vi op i bemærkningerne og så, at netop til dette punkt var der ingen bemærkninger. Derfor vil jeg godt spørge: hvad tænkes der egentlig på? Er det en norsk ordning, eller hvad er intentionen? Ordene er smukke, og dem kan vi godt tilslutte os, men vi vil godt vide, hvad de egentlig betyder.

Så tales der om at give bestyrelserne bedre muligheder for at vurdere institutioners og virksomheders dispositioner og engagementer